

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdő-sők, fürdősnők, masszőrök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, uszómesterek stb., kórházi segédmunkások és rokonszakmával foglalkozók hivatalos szaklapja.

LAPJA

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közvetít intézetek, klinikák, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 122—24.

SZERKESZTŐ:

DR. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legutányosabban felvételnek.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetésiár: ¼ évre, 1 Pengő 20 f. 15000 K

25 éves jubileum.

A Magyarországi Betegápolók- és Ápolónők Országos Egyesülete folyó évi március hó 25-én esütörtökön (Gyümölcsoltó Boldogasszony) napján d. u. fél 4 órakor az Üllői-úti Zita-telep 50. számú épületében Otthonunk helyiségében diszközgyűlés keretében ünnepli meg 25 éves fennállásának évfordulóját.

Kevés egyesület van, amely annyi viszontagság után 25 éves multtal rendelkezik. Egyesületünk megérdemli, hogy negyed százados évfordulóját méltó keretek között ünnepeljük meg. Egyesületünk vezetősége, amelynek osztályrészül jutott, hogy ez ünnepélyt megrendezheti, nem kimél sem fáradságot, sem anyagi áldozatot, hogy az ünnepélyesen megrendezendő diszközgyűlésünk méltó legyen egyesületünk multjához.

A diszközgyűlésünk képét adják a vezetőségünk részéről meghívott és közegészségügyünket intéző előkelő vendégsereg, valamint a társadalom vezető egyéniségei és a napi sajtó kiküldöttei. A diszközgyűlés keretét van hivatva szolgálni az egyesületünk tagjainak impozáns száma. Hisszük, hogy egyesületünk negyed százados fennállásának ünnepén a közegészségügy és társadalmunk előkelőségein kívül a napi sajtó is kellő számban képviselve lesz. Azonban reméljük, hogy egyesületünk tagjai, akiket csak a szolgálati beosztásuk nem gátol, teljes számban fognak e negyed százados ünnepünkön résztvenni.

Ez az ünnep nem csak a mi ünnepünk. Ez magának a közegészségügynek is az ünnepe, mert egy negyed század alatt nemcsak az egyesületi életünkben történt nagy változás, hanem magában a közegészségügyünkben is nagy változások és előrehaladások tapasztalhatók. És ha megtaláljuk a közegészségügy szempontjából oly fontos összműködést, harmóniát, meg van a remény arra, hogy az eljövendő újabb negyed század alatt érdemekben gazdag fejlődés lesz az eredmény.

DISZKÖZGYŰLÉSÜNK PROGRAMMJA:

1. Hymusz. Éneklük az ünneplő egyes. tagjai.
2. Elnöki megnyitó. Tartja Rajnai Béla dr. elnök.
3. Üdvözlő beszéd. Mondja Madari Sándor atelnök.
4. Az egyesület ¼ százados története. Ismereteti Balázs Flóra társalelnök.

5. Ünnepi beszéd. Tartja Zibolen Endre dr. leánygimnáziumi igazgató.

6. Elnökizárszó. Mondja Rajnai Béla dr. elnök.

7. Hísekegy... Éneklük az ünneplő egyesület tagjai.

Diszközgyűlésünk programját a fent ismertett tárgysorozatok kimertik. Ezután egy negyed órás szünetet tartunk, majd az egyesületünk rendes évi tisztújító közgyűlését üljük meg a szokásos tárgysorozattal. A közgyűlés befejezése után ¼9 órakor társasvacsorát rendezünk. Aki a vacsorán részt óhajt venni, kérjük igényét az egyesületünk titkárságánál VII. Dohány-u. 74. I. em. 16. sz. alatt bejelenteni. A részvételi bejelentést f. évi március hó 20-ig lehet eszközölni.

Kérjük az egyesületünk t. Tagjait, hogy teljes számban megjelenjen.

Nyugdíj kérdés.

A közkórházak ápoló személyzetét a fenti kérdés hosszu évek óta foglalkoztatja. Szövetségünk maga is főfeladatául tűzte ki, hogy a közkórházi ápolószemélyzet nyugdíj ügyével megalakulása óta foglalkozzék és nem mulasztotta el azt, ha alkalom adódott, illetékes helyen szorgalmazni. E kérdésben számtalan esetben vettük igénybe a fővárosi bizottsági tagjaink segítségét, támogatását.

Míg szövetségünk elnöke dr. Krizs Árpád úr volt, aki szintén bizottsági tag még ma is, és aki közvetlen körünkben élt éveken át, látta és tudta bajainkat, sokat szólt fel az ápolói kar érdekéért. Fájó szívvel vettük tudomásul távozását a szövetségünk éléről, mert ő mindenkor bátor, igaz szószólója volt ügyeinknek. Bár körünkben úgy távozott, hogy továbbra is mindenkor segítője lesz ügyeinknek, mégsem kívánhatunk tőle olyan intenzív támogatást, mint amikor a szövetség élén állott.

Mégis nem egy esetben szólt fel távozását óta is az ápolónő személyzet érdekében. Reméljük, hogy még sokszor lesz részünk szerető támogatásában.

Most legutóbb f. hó 21-én tartott közkórházi bizottsági ülésen Székely János közp. elnök, bizottsági tag szólt fel a közkórházi ápolónők érdeké-

ben. Felszólalásának tárgya a munkabérek rendezése, a nyugdíj kérdés elintézése, a lakáskérdés rendezése, valamint a most alkalmazásban lévő ápolónők átképzése s végül a szerzetesrendi ápolónők alkalmaztatásával szemben, a világi ápolónők érdekeinek megvédése volt.

A fenti kérdések mindegyike egy-egy égető sebe a betegápolói karnak, mely mind mielőbbi megoldásra vár.

Székelly János biz. tag felszólalása nagy visszhangot keltett, melyre *Édes* Endre tanácsnok és *Wenhardt* János dr. íg. főorvos urak válaszoltak. Válaszukban sok biztató ígéret volt és ha az ígéret nem marad pusztán szó, hanem azt tettek is követik, úgy az ápolónői kar jövője sok tekintetben rendeződne.

Azonban a múlt megtanított bennünket arra, hogy az ígéretet még ne tekintsük készpénznek. Mindazon által nem vagyunk annyira pesszimisták, hogy azt tételezzük fel, hogy a felszólalásra kapott válasz nem lesz valóra váltva.

A magunk részéről, amennyiben minden egyes kérdést az ápolószemélyzet szempontjából jogosnak és igazságosnak tartunk, nem mulasztjuk el azokat mindaddig szorgalmazni, míg végre megoldást nem nyernek.

Szeretettel és megbecsüléssel.

Az egészségügyi pályán sok minden másként alakulna, ha a szeretet és megbecsülés volna az irányító eszme. Sajnos azonban nem látjuk ezt lent és nem látjuk ezt fent. Már pedig ha békés és eredményes munkát akarunk a beteg emberiség számára biztosítani, akkor meg kell teremtenünk a belső békét, megértő összhangot, mely egyedül a szeretet és megbecsülés alapfeltétele. Azonban ennek nem csak a látszólagos külsőségekben, hanem igaz belsősséggel kell megnyilvánulnia.

Nyugodt lélekkel valjuk, hogy akiben ez egyszerű alapfeltételek nincsenek meg, legyen az kevés iskolát, vagy magasabb iskolát végzett, legyen az bármely világi vagy rendi ruhába öltözött, nem való az egészségügyi pályára. Azonban igazság az is, hogy aki az egészségügyi pályát választotta élethivatásul, legyen az bármely rendű vagy rangú osztályból, élethivatásánál fogva egyenrangú és egyformán érdemli meg a szeretetet és megbecsülést, ha hivatását igaz szeretettel és becsülettel tölti be.

Aki az egészségügyi alkalmazottak nehéz munkájával nincsen tisztában, különösen a betegápolás egészségét és idegét ölő hivatásával, attól nem eshetik oly zokon a lekicsinylés, azonban — egyébként tisztelőt az orvosi karnak — ha mégis e részről éri az ápolónő munkáját a lebecsülés, az fájdalommal, szívbe markoló, elkeserítő, mert ép az orvosi kar tudja a legjobban, mily munkát végez az ápolónő kora reggeltől késő estig csaknem megszakítás nélkül a beteg emberiség ágánál.

Különösen akkor, ha a lekicsinylés, dorgálás, munkaközben, a kórteremben éri az ápolónőket, miáltal tápot nyújt az orvos arra, hogy az amúgyis néhezzen fégyelmezhető betegek még inkább

kényük-kedvük szerint cselekedjenek, mert hiszen az ápolónő tekintélye ilyenképpen az orvos közreműködésével a betegek előtt egyenlő lesz a = nullával.

Nagy hiba az is, hogy legtöbb esetben ápolónő és ápolónő között olyan nagy megkülönböztetést vonnak, mely megkülönböztetés a nyugodt munka rovására megy. Különösen az utóbbi időben látjuk ezt, amidőn kiváltságos elbírálás alá helyezik azokat, akik dacára iskolázottságuknak, a betegápolásban megközelítőleg sem érik el azokat, akik bár kevés iskolával dicsekedhetnek, de a betegápolást, mint élethivatást oly nagy szeretettel és érzékkel sajátították el, hogy semmivel sem tekinthetők kevesebbnek — sőt ha igazságosan mérlegeljük az ügyüket — még mindig — még mindig felett állanak legalább is szak szempontból.

Sokat halljuk egyes kórházi vezetők ajkáról, hogy a betegápolói kar nem áll a hivatása magaslátán. Pedig hát ezen felfogást nézetünk szerint még sem lehet általánosítani. Azonban tény, hogy a világháború sokat rontott a tekintély tisztelőtén és a fegyelem szeretetén. Ezt maga a szövetségünk vezetősége is látta, valamint azt is, hogy a világháború és az azt követő forradalmak, valamint az utána következő gazdasági összeomlás olyanokat is sodort e pályára, akik nézetünk szerint a betegápolási pályára nem alkalmasak. Ezen aggályainkat igazolja azon felterjesztésünk, amelyet már az 1920. évet követő időszakban a Budapest Székesfőváros X. közegészségügyi Tanácsának nyújtottunk be, kérve hogy az ápolói kart 1914. évre visszamenőleg revizió alá kell venni és akik rátermettség és erkölcsi szempontból kifogás alá esnek, azokat a betegápolási pályáról vissza kell szorítani. Egyben rámutattunk arra is, hogy kifogástalan, minden tekintetben rátermett egészségügyi személyzetet csak úgy lehet a beteg emberiség számára biztosítani, ha a pályán megtartott betegápolói karnak a mindenkori gazdasági viszonyoknak megfelelő fizetést is biztosítják, valamint ha a betegápolást hivatalos képesítéshez kötik.

Ha a szövetségünk ezen álláspontja érvényesült volna, megvagyunk győződve, hogy sok kellemetlenségnek vehettük volna elejét.

Azonban látjuk, hogy az elmúlt idők nemcsak a világi ápolói karban idéztek elő rombolást. Ha tárgyilagosan akarunk lenni és az igazságnak akarunk helyt adni, nézzük a lülböngző rendek ápolói karát. Mellyik rend az ma, amely a béke éveinek megfelelő betegápoló személyzetet tud az intézetek rendelkezésére bocsájtani? Nincsen egy rendház sem. És ez természetes is. A háború és forradalmak ott is elvégezték pusztító munkájukat. Ott sem állt vissza a régi fegyelem, az egymás iránti szeretet és tisztelőt, ha nem is abban a nagy mértékben, mint az a világi életben tapasztalható. A mi a munkaerőt illeti, a rendházak se rendelkeznek ma azzal a munkaerővel, mint a békében, mert a régi munkaerőket — akik a rohanó idővel lassan kidőlnek — nehezebb ugyan olyan jó munkaerővel pótolni.

Amidőn e tényeket minden elfogultság nélkül tárgyilagosan az igazságnak megfelelő módon bíráljuk el, az a felfogásunk, hogy a ma fennálló nagy megkülönböztetésnek nem lehet helye, mert

ez csak kedvetlenséget, jogos elégedetlenséget idéz elő, mit végeredményben a beteg emberiség sirat meg. E célból kívánatosnak tartjuk a nagy megkülönböztetés megszüntetését, mely tény által a beteg emberiségnek és a közegészségügynek véltünk szolgálatot tenni. Végezzük a munkánkat a kölcsönös szeretet és megbecsülés jegyében és akkor munkánknak meg lesz az áldása!

A fürdős gyártás szomorú kinövései.

Kezünkbe a 8 órai Ujság napilap 1927. febr. 19-iki száma, melyből megdöbbenéssel olvassuk, hogy az általunk annyiszor hangoztatott fürdősök tultermelése, mily erkölcsi züllést von maga után. Szakegyesületünk, mint a fürdősök érdek-képviselője évek óta aggodalommal látta, hogy a fürdősök és fürdősnők korlátlan számban való gyártása szomorú következményeket fog maga után vonni. Ezt megelőzendő szakegyesületünk számtalan beadvánnyal fordult a minisztériumhoz és az illetékes hatóságokhoz, amelyekben mindannyiszor kifejeztük aggályainkat és egyben kértük, hogy a fürdősök és fürdősnők korlátlan gyártását rendeleti úton szüntetessék meg.

Számtalan sürgetésünkre a minisztérium részéről a múlt évben még a nyári szezon előtt egymást követő több ankét tartatott, amelyen egy szaktekintélyekből álló bizottság, a Szent Gellért-fürdőben részletesen megvitatta a fürdősök kiképzésére és alkalmaztatására vonatkozó szabályrendelet tervezetét és amelyen a fürdős szakegyesületünk képviseletében dr. Rajnai Béla orvos elnökünk és Nagy Pál szak. egy. elnök vettek részt. Az ankét tárgyát miként jeleztük, szakegyesületünk képezte, amely fürdősöknek és fürdősnőknek állami képesítésére vonatkozott. Több ankét keretében tárgyalták a beadványunkat, majd annak végleges megszerkesztésével dr. Rajnai Béla elnök urunk bízott meg. A tervezet elkészítése után, melyet egyhanguan tett magáévá az ankét, az a minisztériumba került vissza. Már azóta is több ízben sürgettük a kérdés megoldását azonban az ígéretnél messzebb nem jutottunk.

Nem keressük az okokat. Azonban a halogatásnak az az eredménye, hogy oly nagy már a fürdősök és fürdősnők száma, az elhelyezkedés lehetősége oly kihatástan, hogy a hosszú munkanélküliség a züllés útjára viszi az embereket.

Annál inkább lehetséges ez, mert a fürdős képzés mai rendszerében nem az erkölcsi megbízhatóság a legfőbb elv, hanem az üzleti érdek. Minél többen fizessék le az 1,200.000—1,500.000 sőt annál nagyobb összeget, azután nem fontos a múltja, megtanulta-e a szakmát és mire használja fel a megszerzett okmányt.

Ez az eredménye a szabad fürdős gyártásnak. Mi újabb és újabb tiltakozunk a becsületes fürdős munkásság nevében a szabad fürdős gyártás ellen. Követeljük, hogy végre szüntesse meg a minisztérium a határnélküli fürdős gyártást és sürgősen kösse a képesítéshez.

Tagdíjmelés. Szövetségünk f. évi február hó 17-én megtartott választmányi ülése a lakbér nagymérvű emelése következtében kénytelen volt a tagdíj emelésével foglalkozni és arra a megállapodásra jutott, hogy a tagdíjat 50 fillérral, mint pótlékkal f. évi március hó 1-től fel emeli. Amennyiben a lakbért leszállítanák, úgy a pótlékot ennek arányában a szövetség is csökkenteni fogja. Kérjük a t. Tagtársainkat és Tagtársnőinket, hogy szövetségünk kényszerítő helyzetét megszívlelni és a tagdíjat pontosan befizetni sziveskedjenek.

BETEGÁPOLÓK HIREI.

Halálozás. Mult számunkban számoltunk be két halálesetről és ma már ismét két halálesetről kell számot adnunk. Első esetben *Szele József* szövetségi pénztárosunkat érte a fájdalmas gyász, amennyiben hön szeretett neje még a harctéren szerzett betegségében hosszú szenvedés után életének 52. évében f. évi február hó 2-án a Szt. Rókus kórházban az Urban elhunyt. Temetése f. évi febr. 4-én volt a rákoskereszturi halottasházból, amelyen egyesületünk tagjai nagy számban vettek részt és ravatalára kegyeletünk jeléül koszorút helyeztek el. — A másik elhunyt testvérünk *Wolf Lujza Elza* 38 éves ápolónő kartársnőnk a Beteg- és Temetkezési Önségélyzőnk tagja volt, aki bár nem a régi tagok közé sorozható, mégis egyike volt egyesületünk legpontosabb és leglelkesebb tagjainak, kinek elvesztése fájó érzést vált ki mindannyiunk lelkéből. Temetése f. évi február hó 9-én volt a rákoskereszturi halottasházból, amelyen szintén nagy számban vettek részt egyesületünk tagjai és kegyeletünket a ravatalra helyezett koszorunkkal fejezték ki. Mindkét temetésen *Válty Ferenc* igazgatósági tagunk vett meleg, bensőséges búcsút az elhunytaktól, kinek kívánjuk, hogy a jó Isten adja meg örök álmukhoz a békés nyugalmat.

Emlékiratunk. A Betegápolók Egyesületének igazgatósága legutóbb megtartott ülése elhatározta, hogy f. évi március havában megtartandó 25 éves jubileumi diszkozyülésével egyidőben az egyesületünk történetét tartalmazó emlékalbumot ad ki. Az emlékalbum, mely egyesületünk 25 éves múltját örökíti meg, jelentős értéket képvisel minden ápolónő részére. Amennyiben az egyesület vezetősége csak korlátolt számhoz köti annak megjelenését, így ezuton hívjuk fel ápoló és ápolónő kartársainkat, ha az emlékalbum birtokába óhajtanak jutni, azt jelentsék be a titkárságunknál VII., Dohány-u. 74. I. em. 16. sz. alatt. Az igénylést személyesen, elfoglaltság, vagy vidéki tartózkodás esetén levelezőlapon is lehet bejelenteni, ez esetben azonban kérjük a pontos címet is közölni, hogy az emlékalbumot megjelenése alkalmával kézhez juttathassuk. Az igénylést f. évi március 15-ig lehet eszközölni. Később jelentkezők — ha az értékes emlék album birtokába nem juthatnak — jogosan nem nehezíthetnek az egyesületünk vezetőségére.

Igazgatósági ülés. A Betegápolók és Ápolónők Orsz. Egyesülete f. évi február 8-án rendes igazgatósági ülést tartott, amelyet *Balázs Flóra* alelnök nyitott meg. Megállapítva a határozatképességet, üdvözölve a megjelenteket az ülést megnyitotta. *Deák Mária* titkárnő felolvasta a jegyzőkönyvet, mely elfogadtatott. *Válly Ferenc* a pénztári állományról számolt be, amit egyhangulag vett az igazgatóság tudomásul. *Szieben József* főtitkár felolvasta *Székely János* főv. biz. tag ur hozzákn intézett levelét, melyre *Balázs Flóra* elnökön kimerítő felvilágosítást adott, amit az igazgatóság helyesléssel vett tudomásul. *Rácz Erzsébet* tagfárónó a tagdíj fizetésének egy időre leendő felfüggesztését kérte, amit az igazgatóság magáévá tett. *Heigel Lujza* ápolónő régi jogainak fentartásával kérte a régi tagok sorába való visszavételét. A kérelem megvitatása után az igazgatóság a kérelemnek helyt adott. A kérelmek elintézése után az igazgatóság a diszközgyűlés helyét vitatta meg, valamint az emlékalbum kiadási költségeinek ismertetése mellett annak kiadását határozta el. Majd ezután *Balázs Flóra* alelnök javasolta, hogy *Buday Dezső* műszaki főtanácsos, orsz. gy. képviselő és dr. *Mosonyi Albert* bányá-főorvos urakat az igazgatóság vegye fel egyesületünk disztagjai sorába. Az igazgatóság az egyesülettel és az ápolói karral szemben tanúsított jóindulatukért a javaslatot magáévá tette. Majd *Deák Mária* titkárnő olvasta fel az új tagok névsorát, mely ellen kifogás nem tetetett. Több tárgy nem volt és elnök az ülést bezárta.

Köszönet nyilváníítás. Szaklapunk útján mondok hálás köszönetet mindazon orvos uraknak, kártárs és kártársnőeknek, akik áldott lelki feleségem hosszú és súlyos betegsége alatt ápolták és szeretettel hozzájárultak ahhoz, hogy vigaszt és enyhülést vittek beteg ágyához. Köszönettel adozom mindazoknak az orvos uraknak, különösen szeretett elnökünk dr. *Rajnai Béla* főorvos és dr. *Pigler István* orvos uraknak, valamint azon kártársaim és kártársnőimnek mint testvéreimnek, akik a nehéz időkben mellettem voltak és felejtethetetlen hű igaz feleségem elvesztéséért igyekeztek a mély fájdalomból részüket kivenni.

A jóságukat másként nem bírom meghálálni mint azzal, hogy minden erőmből azon leszek amiben megerősítettek: vigaszt csak az egyesületünk munkájában találók, ahol mindanyunkért kell dolgozni, karöltve dolgozom és küzdök.

Kártársi szeretettel
SZELE JÓZSEF főpénztáros.

FÜRDŐSÖK HIREI.

Művészestély. Szövetségünk Fürdőszakosztálya f. évi február hó 27-én (Farsang utolsó vasárnapján) a Szt. Gellért-fürdő nagy halljában szépen sikerült művészestélyt rendezett. Az estélyt Nagy Pálnak a fürdőszakosztály elnökének üdvözlő szavai nyitották meg, aki annak a reményének adott kifejezést, hogy a vendégek megtalálják mindazt, amit várnak és úgy fognak az estély színhelyéről távozni, hogy soká kellemesen fognak arra visszaemlékezni. A műsor első száma *Hegyi Aranka* hangversenyművész előadása volt, aki gyönyörű magyar dalaival szünni nem akaró tapsot aratott. *Monkhardt Mancsi* művésznő keleti és magyar táncjaival gyönyörködtette a vendégeket, *Szántó Béla* hangszerművész szájhar-

mónikán gyönyörű dalokat játszott. Szalontai Ferike kabaréművésznő kitűnő humoros magánzámaival nyerte meg a vendégek nagy tetszését. *Vidos Jenő* kabaréművész, cigányjelennetével és egyéb tréfáival nagy tapsot kapott. *Novotny Ferenc* színi iskolai tanár, fűtőművész operárikat fűtött, oly nagy művészeit, hogy a vendégek óriási tpsal honorálták művészetét. Egyes számokat dr. *Farkas Ferenc* ur zongorán kísért.

A vendégseregnek ritka művészi élvezet adódott a műsor végig hallgatásával, amelyet hálaosan honorált. A műsor után tánc következett, a mit "Még ma este úgy megfürdök..." című csárdással *Bánlaky Gézáné* ónagysága *Kenesey Elek* urral, dr. *Berger Iváné* urnő *Bánlaky Géza* vez. igazgató urral, dr. *Kuntz Jánosné* urnő *Horváth Sándor* urral, *Válya Irmus* urleány ifj. *Berényi József* urral nyitották meg.

Az estély a legszebb és legjobb hangulatban reggel hat órákor ért véget és a rendezőség hosszú fáradozásának eredménye, hogy az erkölcsileg, mint anyagilag szépen sikerült és még az eső — mely éppen az esti órákban kiadós volt — sem tudta megrontani.

Az estélyen részt vett hölgyek névsora a következő:

Nagy Mancsi, Tejnel Vencelné, Király Lajosné, Csernyánszki Józsefné, özv. Tánocs Kálmáné, Hajdu Rózsika, Nittermeier Nusi, Fuchsz Sándorné, dr. Kuncz Jánosné, Tóth Rózsika, Molnár Lajosné, Engelman Nusi, Gere Jánosné, Leskovics Józsefné, Tóth Irmus, Bánlaky Gézáné, Fazekas Miklósné, Fazekas Lajosné, Fazekas Juliska, Janka Ferencné, Viakovszki Zsófia, Fekete Magda, Zámbo Istvánné, Heid Józsefné, Ladányi Nusi, Horváth Irén, Matlak Vera, Horváth Imréné, Szabó Józsefné, Józsa Zsuzsa, Pintér Bözsike, Pintér Lencsi, Pintér Kató, Drobinotha Irén, Drobinotha Mihályné, Pintér Józsefné, Burkher Nusi, Pellák Erzsike, Molnár Erzsébet, Rosenberg Lili, Pellák Sándorné, Pellák Mariska, Pellák Margit, Nagy Istvánné, Szabó Erzsébet, Portász Ilonka, Duhony Albertné, Németh Mancsi, Borza Miklósné, Kis Jánosné, Szamok Andrásné, Galló Sándorné, özv. Brocski Zoltáné, Goldberger Béláné, Bayer Etus, Lichtenstein Erzsébet, Bayer Salamonné, Csapár Mária, Bohé Ilona, Göbl Rudolfné, Fodor Teréz, Fodor Boriska, Bakos Mihályné, Hanos Erzsébet, Prunyi Aranka, Krizsánné, Fodor Erzsébet, Vithernic Jánosné, G. ulai Ferencné, Borbély Jolán, Szalay Dénesné, Lachner Ilonka, Holednák Teréz, Pap Eszter, Ubármics Helén, Rozánák Rozália, Gold Rozsi, Varga Kató, Szatkári Zsuzsána, Száva Lajosné, Csikós Bálintné, Csikós Erzsébet, Csáki Ilonka, Erdélyi Józsefné, Torma Margit, Sándor Ilona, Balási Anna, Sándor Istvánné, Dicsi Jánosné, özv. Seiferter Edéné, Gyalai Mariska, Horváth Sándorné, Beer Márta, Hajó Sárika, Bezák Margit, Nagy Józsefné, Biró Erzsébet, Bezák Erzsébet, özv. Talamaszi Józsefné, Goril Mária, Meliskó Miklósné, Szigeti Irmuska, Mecséri Béláné, Cseszmege Annuska, Dattányi Julia, Szokol Anna, Horog Istvánné, Horog Mancika, Nagy Sándorné, Dobai Jánosné, Mészner Kata, Racesek Antalné, Molnár Istvánné, Paradics Ferencné, Smitz Károlyné, Csapó Etelka, Purgáthofer Kálmáné, Kovács Józsefné, Schmid Józsefné, Darányi Lászlóné, Tóth Irma, özv. Tóth Sándorné, Francz Otília, Francz Helén, Skoprej Józsefné, Gyolcs Jánosné, Somogyi Anna, Vasvári Béláné, Pirooska, Margit, Kallosz Ferencné, Bukszbaum Samuné, Fridmann Bözsike, Kádár Mariska, Simofics Jánosné, Farkas Anna, Belicza Erzsébet, Kalmár Irma, Szabó Eszter, Torma Lajosné, Csuvik Ilonka, Csuvik Istvánné, Németh Lajosné, Szmozenka Józsefné, Szmozenka Terus, Major Mária, Kövess Magda, Major Juliska, özv. Mayor Józsefné, Csályi Mária, Németh Bözsike, Nagy Julianna, Kreisz Margit, Fussók Erzsébet, Tóth Etuska, Nagy Gergel né, Nagy Pálné, Pápai Jucika, Nagy Lászlóné (Bánhida), Véli Irmus (Tatatóváros), Pás Mária, Szöllösi Juliska, Baracsi Mihályné, Baracsi Mancika, Baracsi Ancika, Henczi Kálmáné, Garaszek Vincéné, Nehl Antalné, Kemez Jánosné, Sallai Ili, Bencsik Margit, Simon Zsófia, Petz Frigyesné, Morafcsik Istvánné, Bugyáki Rózsika, Bugyáki Ferencné, Takács Bözsike Busáncki Erzsébet, Dediss Mária, Kovács Lujza, Sárosi Éva, Lengyel Károlyné, Kazics Rezsóné, Lendvai Ferencné, Sipos Elza, Lendvai Juci.

Hátralozás. Ágoston József fürdőszakosztályunk neje elhunytával mélységes gyász érte. Házasságának 12-ik évében érte e súlyos csapás. Rövid szenvedés után f. évi február 17-én halt meg. Temetés f. évi február 20-án volt. Ágoston János fürdőszakosztályunk neje, aki a Szt. Gellért-fürdő alkalmazottja, gyászában mindannyian mélységesen osztozunk. Az elhunyt nyugodjon békében.

... Felelős kiadó: Szieben József. ...